

JOGORVOSLATI AKTUALITÁSOK

Dr. Horváth Éva LLM, közbeszerzési biztos, Közbeszerzési Hatóság
DOI: 10.37371/KEP.2024.8.2

A Közbeszerzési Értesítő Plusz jelen számában ismertetett jogeset rámutat, hogy az adott ajánlat műszaki leírásnak való megfelelésének bírálata során az egyenértékűség vizsgálatokor az ajánlatkérő kizárólag azon teljesítmény-, illetve funkcionális követelményeket veheti figyelembe, amelyeket a közbeszerzési dokumentumban előzetesen kifejezetten előírt.

A Döntőbizottság D.250/33/2023. számú határozata

A jogorvoslati ügygel érintett tárgyak: A szemle eredményét is figyelembe véve a Döntőbizottság megállapította, hogy az érdekelt sikeresen bizonyította, hogy az általa megajánlott áruk megfelelnek az ajánlatkérő által előírt műszaki követelményeknek.

Tényállás

Az ajánlatkérő (közjogi szervezet) a Kbt. 112. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított informatikai eszközbeszerzés tárgyában, melynek 2023. április 20. napján feladott ajánlati felhívása 2023. április 21. napján került közzétételre a Közbeszerzési Értesítőben.

Az ajánlati felhívás releváns előírásai az alábbiak voltak:

II.1.4) A közbeszerzés rövid ismertetése:

Az ajánlatkérő részére informatikai eszközbeszerzés, a műszaki leírásban (ártáblázatban) foglaltak alapján. Ezen belül:

(Ártáblázat szerinti sorszám, megnevezés, db szám)

6. Tablet 120 db

9. Adapter 120 db

23. Fejhallgató 120 db

Mindösszesen 985 db informatikai eszköz kerül beszerzésre.

Az 5-7. tételsorokon szereplő termékeket az iskolában az oktatáshoz rendszeresített Apple Schoolwork és Classroom

rendszerben kell tudni üzemeltetni, az APPLE rendszerek minden kollaboráns funkciójának kihasználhatóságát figyelembe véve, a tabletek és TV boxok az iskolában üzemeltetett Apple School Manager rendszerhez (amelyekben a már meglévő hasonló eszközök is regisztrálva vannak) csatlakoznak, ahonnan az applikációk és a felhasználók a megfelelő eszközökre terítődnek.

Ezen termékek (5-7. tételsor) esetében a rendszer megfelelő üzemeltetéséhez csak az APPLE termékek fogadhatók el megajánlásként.

Minden termék esetében szükséges az elvárt paramétereknek való megfelelést igazolni, oly módon, hogy a táblázatban erre szolgáló oszlopban megjeleníti a megajánlott termék paramétereit és/vagy csatolja annak gyártói adatlapját/termékadatlapját, melyből kiolvasható a megajánlás.

A részletes műszaki leírást és egyéb követelményeket a dokumentáció mellékletét képező Műszaki leírás (Ártáblázat) tartalmazza.

A II.1.6) pontban az ajánlatkérő kizárta a részajánlattétel lehetőségét.

A II.2.4) pontban az ajánlatkérő figyelmeztette az ajánlattevőket, hogy „a műszaki leírásban meghatározott gyártmányú, eredetű, típusú dologra, eljárásra, tevékenységre, illetőleg szabadalomra vagy védjegyre való esetleges hivatkozás a közbeszerzés tárgyának egyértelmű jellegének meghatározása érdekében történt, a megnevezés mellett a „vagy egyenértékű” kifejezést minden esetben érteni kell. Az egyenértékűség igazolása Ajánlattevő feladata.”

A III.1.3) pontban a műszaki-szakmai alkalmassági minimumkövetelmények között az ajánlatkérő előírta az alábbiakat:

M.2.) Alkalmatlan az ajánlattevő, amennyiben a megajánlott áru a benyújtott magyar nyelvű műleírás és/vagy termékleírás és/vagy gyártói igazolás, ismertető alapján nem felel meg a felhívás II.2.4.) pontjában és a műszaki leírásban részletezett műszaki paramétereknek.

Igazolási mód: M2. Az ajánlattevőnek az ajánlatához csatolnia kell a Rendelet 21. § (1) bekezdés h) pontja alapján a beszerzendő áru magyar nyelvű leírását (műleírás és/vagy termékleírás és/vagy gyártói igazolás, ismertető).

Az ajánlatkérő a dokumentáció részeként kiadott, a beszerzés tárgyára vonatkozó műszaki leírást tartalmazó Ártáblázatban többek között a 6., 9. és 23. tételekre vonatkozóan meghatározta az áru megnevezését, a javasolt gyártót és típust, a műszaki leírást, a minimálisan elvárt paramétereket.

Az ajánlattételi határidőben az EKR 9 darab ajánlatot bontott fel. Az ajánlattevők között volt a kérelmező és az érdekelt is.

Az ajánlatkérő hiánypótlási felhívást küldött az érdekelt részére, melyben többek között kérte az ajánlattevő által benyújtott ártáblázat alapján az elvárt minimális műszaki paraméterek igazolását a 9. tételsorra vonatkozóan.

Az érdekelt a hiánypótlást benyújtotta.

Az ajánlatkérő feltöltötte az EKR-be az összegezést, amelyben az érdekeltet jelölte meg a nyertes ajánlatot benyújtó ajánlattevőként.

A kérelmező betekintett a nyertesként kihirdetett érdekelt szakmai ajánlatába, ártáblázatába és a hiánypótlásába, majd előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be.

Az ajánlatkérő felvilágosítást kért az érdekelttől az előzetes vitarendezési kérelemben foglaltak alapján. Az érdekelt a felvilágosítást benyújtotta. Az ajánlatkérő helyt adott a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmének, melynek nyomán az érdekelt ajánlatát érvénytelenné nyilvánította a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) és d) pontja alapján.

Az érdekelt előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő az ajánlatát érvénytelenné nyilvánító döntés ellen, melyet követően az ajánlatkérő visszavonta az érdekelt ajánlatát érvénytelenítő döntést, majd új összegezést bocsátott ki, melyben érvényes és nyertes ajánlatot benyújtóként ismét az érdekeltet nevezte meg.

A jogorvoslati kérelem

A kérelmező a jogorvoslati kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) - (2) bekezdését, mivel a műszaki leírásban megadottakat nem teljesítő műszaki tartalmú érdekelti aján-

latot a Kbt. 73. § (1) bekezdése e) pontja alapján érvénytelenné kellett volna nyilvánítani.

Az ajánlatkérő észrevétele

Kérte a jogorvoslati kérelem elutasítását, alaptalanság miatt.

Az érdekelt észrevétele

Kérte a jogorvoslati kérelem elutasítását, alaptalanság miatt.

A szemle

Figyelemmel arra, hogy a kérelmező a jogorvoslati kérelmében és írásbeli észrevételében azt állította, hogy az érdekelt által megajánlott termék nem felel meg a kompatibilitásra előírt feltételnek, és a működésbeli hibát a konkrét termék bemutatásával bizonyítani is tudja, a Döntőbizottság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 68. § (1) bekezdése alapján szemlét tartott. A kérelmezőt kötelezte, hogy az általa hivatkozott eszközöket bocsássa a Döntőbizottság rendelkezésére, valamint a szemlén az érdekelt számára is biztosította a megajánlott termék megfelelőségére irányuló bizonyítás lehetőségét.

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet elutasította.

A határozat indokolása a következőket rögzítette:

A tárgyi közbeszerzési eljárás megkezdésének időpontja 2023. április 20. napja, ezért a kérelemben foglaltakra a Kbt. ezen időpontban hatályban volt anyagi jogi rendelkezései az irányadóak.

A jogorvoslati kérelem alapján a Döntőbizottságnak abban kellett állást foglalnia, hogy az ajánlatkérő jogszerűen nyilvánította-e érvényesnek a közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevőjeként kihirdetett érdekelt ajánlatát. A kérelmező azt sérelmezte, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdéseit azzal, hogy a Kbt. 58. §-a alapján elkészített és kiadott műszaki leírásnak a 9. sorszámú tételre megajánlott EONLINE ADCBT025 USC-C-3,5 mm jack átalakítót tekintve nem megfelelő érdekelti ajánlatot nem nyilvánította érvénytelenné a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

A Döntőbizottság elsődlegesen rögzítette, hogy a jogorvoslati kérelem az ajánlatkérői bírálatot, az eredményt

támadta, ez esetben szükségszerű az ajánlatadási feltételek értelmezése is.

A Döntőbizottság határozata szerint a közbeszerzés tárgyára vonatkozó adatokat az eljárást megindító felhívásban úgy kell megadni az ajánlatkérőnek, hogy annak alapján a gazdasági szereplők meg tudják ítélni, hogy az eljárásban tudnak-e ajánlatot tenni. A beszerzés tárgyát olyan pontossággal kell meghatározni, hogy annak alapján biztosított legyen az egyenlő esélyű és megfelelő ajánlattétel, az egyértelmű és ismert műszaki tartalomra megtett ajánlatok összehasonlíthatósága. A műszaki elvárásoknak való megfelelés alapvető fontosságú az ajánlatok bírálata során annak a kérdésnek az eldöntésében, hogy az ajánlat érvényes-e vagy érvénytelen, illetve a szerződés teljesítése során a nyertes ajánlattevőnek többek között ennek megfelelően kell a szerződést teljesítenie. Az ajánlatkérőnek az ajánlatok bírálata során az előírásai alapján kell eldöntenie, hogy az ajánlatok az előírásoknak megfelelnek-e és amennyiben megfelelnek, meg kell állapítania az ajánlat érvényességét, ellenkező esetben az érvénytelenséget. Az ajánlatkérő azonban csak az általa konkrétan és egyértelműen meghatározott feltételeket kérheti számon az ajánlattevőktől, amit az ajánlatkérő nem határoz meg egyértelműen, arra nem lehet érvénytelenséget alapítani. Érvénytelenséget arra vonatkozóan lehet megállapítani, amit a Kbt., illetve a vonatkozó közbeszerzési jogszabályok, vagy maga az ajánlatkérő határoz meg. Az ajánlatkérő feladata, hogy a felhívásban, illetve a dokumentációban pontosan meghatározza a közbeszerzés tárgyát, annak paramétereit egyértelműen közölje. A törvényi kötelezettség az ajánlatkérő saját érdeke is egyben, hiszen nála merült fel a beszerzési igény, ő tudja, hogy milyen célra, milyen funkciókkal rendelkező, milyen műszaki jellemzőkkel bíró eszközre van szüksége. A meghatározott szakmai, műszaki előírások teljesítése az érvényes ajánlat feltétele, azaz az ajánlatkérő által kinyilvánított, jogorvoslattal meg nem támadott elvárások mind az ajánlatkérőt, mind az ajánlattevőket kötik.

A Kbt. 58. § (2) bekezdése értelmében a közbeszerzés tárgyára vonatkozó műszaki leírásnak tartalmaznia kell a megkövetelt jellemzőket, amely jellemzők alapján a közbeszerzés tárgya oly módon írható le, hogy az megfeleljen az ajánlatkérő által igényelt rendeltetésnek. A jellemzők utalhatnak a kért áru előállításának folyamatára, vagy módszerére, vagy életciklusa bármely más szakaszának konkrét folyamatára.

A közbeszerzési eljárásokban az alkalmasság és a kizáró okok igazolásának, valamint a közbeszerzési műszaki leírás meghatározásának módjáról szóló 321/2015. (X. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 46. § (2) bekezdés a) pontja alapján meghatározott beszerzési tárgy esetén nem az egyenértékűséget, hanem a műszaki megfelelőséget kell az ajánlatkérőnek vizsgálnia. Ez utóbbi esetben abban kellett állást foglalnia, hogy az ajánlat megfelel-e a beszerezni kívánt áruval szemben előírt teljesítmény- illetve funkcionális követelményeknek. A Döntőbizottság hangsúlyozta, hogy a Korm. rendelet 46. § (3) bekezdése értelmében csak kivételes esetben van arra lehetőség, hogy az ajánlatkérő a műszaki leírásban meghatározott gyártmányú, vagy eredetű dologra, vagy konkrét eljárásra stb., hivatkozzon. Kivételes esetekben csak akkor engedhető meg, ha a szerződés tárgyának a (2) bekezdés szerinti, kellően pontos és érthető leírása nem lehetséges. Ebben az esetben vizsgálható az egyenértékűség.

Az irányadó Kbt. 3. § 30. pontja tartalmazza a műszaki egyenértékűség törvényi definícióját: létesítmény, termék vagy szolgáltatás olyan meghatározó műszaki paramétere, mely mérhető, és amelynek előírt mérőszámát több létesítmény, termék vagy szolgáltatás is teljesítheti. A törvényi definícióból következik az, hogy az egyenértékűség igazolását az ajánlatkérő kizárólag a műszaki egyenértékűségekre írhatja elő, tehát annak műszaki paramétereire, méghozzá a beszerzés tárgyának meghatározó műszaki paramétereire kell vonatkoznia, és a kiválasztott műszaki jellemzőnek fizikai vagy logikai szempontból mérhetőnek, objektívnek kell lennie.

Az alapul fekvő közbeszerzés tárgya árubeszerzés, az ajánlatkérő informatikai eszközöket kívánt beszerezni, összesen 27 tételsoron meghatározott termék kategóriában. A kérelmező a 9. tételsoron megjelölt 120 db adapterre tett érdekelti megajánlás megfelelőségét tette vitássá.

Vitás volt a felek között az, hogy az ajánlatkérő a konkrét gyártmányra tett előírása figyelmen kívül volt-e hagyható. Erre vonatkozóan az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban adott útmutatást: a felhívás II.2.4) pontjában egyértelműen rögzítette, hogy amennyiben konkrét gyártmányú dologra tesz hivatkozást, annak célja a közbeszerzés tárgyának egyértelmű jellegének meghatározása, és minden esetben a megnevezés mellett a „vagy egyenértékű” kifejezést érteni kell. Ilyen esetben az ajánlattevőnek az egyenértékűséget igazolnia kell. Jelen esetben az adapterre az ajánlatkérő az Apple

gyártmányú terméket jelölte meg, így amennyiben más gyártmányú terméket ajánl meg az ajánlattevő, igazolnia kell az egyenértékűséget is.

A Döntőbizottság rögzítette továbbá, hogy a jogvitában szintén érintett, 6. sorszámú jelzett termék, a tablet esetében az ajánlatkérő szintén a felhívásban kizárta még az egyenértékűség igazolásának a lehetőségét is. Következésképpen az ajánlattevők kizárólag az Apple iPad (10. Generation) eszközt ajánlhatták meg. Az ajánlatkérő ettől eltérést nem engedett. Ennek indokát az ajánlatkérő a felhívásban részletesen ismertette. A jelen esetben az érdekelt is az ajánlatkérői elvárással megegyező termékre tett ajánlatot. Az egyenértékűség az adapter esetében az ajánlatkérő által meghatározott és kizárólag a konkrétan meghatározott műszaki feltételek teljesítésére vonatkozatható. Az ajánlatkérő a beszerzés tárgyára vonatkozó műszaki leírásban meghatározta a kötelezően teljesítendő interfész kialakításokat, és az adapter funkcióját. Eszerint USB-C csatlakozó és 3,5 mm jack aljzat az interfészek, az USB csatlakozót 3,5 mm jack aljzatra kell átalakítani a fejhallgató csatlakoztatása céljából, mégpedig az iPad (10. gen) 10,9" készüléken. Az adapterhez az ajánlatkérő előírta, hogy „teljes mértékben kompatibilis” a 6. tételsoron megjelölt tablettel.

Az érdekelt a 9. sorszámú adapter esetében nem az ajánlatkérő által elvárt Apple gyártmányú átalakítót, hanem egy másik gyártó az EONLINE gyártmányú terméket ajánlotta meg. A kérelmező a jogorvoslati kérelmét arra építette, hogy az érdekelt által megajánlott EONLINE adapter nem egyenértékű az elvárt Apple adapterrel, mivel nem teljesíti a „teljes mértékű kompatibilitás” feltételt, következésképpen az érdekelt által megajánlott adapter nem felel meg a műszaki leírásban rögzített kötelező feltételnek. A jogvita lényegében a „teljes mértékű kompatibilitás” tartalmi meghatározása, ezáltal az ajánlatkérői előírás értelmezése körül bontakozott ki. A kérelmező álláspontja szerint a „teljes mértékű kompatibilitás” a tablet gyártója által meghatározott és elfogadott műszaki tulajdonság, amelyet igazolni csak az Apple által elfogadott módon jogosult az ajánlattevő. Ilyen igazolási mód az MFI (Made for iPhone/iPod/iPad) tanúsítvány. Számonkérte továbbá a kérelmező az érdekelti ajánlaton azt, hogy az EONLINE adapternek bármilyen, Apple gyártmányú eszközzel kompatibilisnek kell lennie, ideértve az Apple EarPods vezetékes fülhallgatót is. A kérelmező értelmezése szerint ugyanis, amennyiben bármilyen Apple gyártmányú eszközzel, így az EarPods fülhallgatóval nem kompa-

tibilis a megajánlott adapter, úgy MFI tanúsítvány hiányában is bizonyítást nyer az, hogy az adapter nem felel meg a „teljes mértékű kompatibilitás” követelményének. A „teljes mértékű kompatibilitás”, vagy ahogy a kérelmező fogalmazott, a 100 %-os kompatibilitás mellett, minden, a tablet valamennyi funkciójának, illetve teljesítmény értékének az adapterrel vagy azon keresztül más eszközzel vezérelhetőnek, közvetíthetőnek kell lennie. Az ajánlatkérő ezzel szemben azt hangsúlyozta, hogy a műszaki elvárás és annak igazoltsága kizárólag a közbeszerzési dokumentumokban konkrétan előírt tartalommal és módon kérhető számon az érdekelti ajánlaton. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy az MFI tanúsítvány meglétét nem követelte meg, a kérelmező önkényesen értelmezte, elő nem írt tartalmat kért számon a megajánlott eszközön. Az ajánlatkérő az érvényességi vizsgálatot arra alapította, hogy a műszaki leírásban kifejezetten megjelölt funkcionális elvárásoknak az EONLINE adapter megfelelt-e.

A fentiek rögzítése mellett a Döntőbizottság elsődlegesen a vitatott ajánlatadási követelményeket vizsgálta meg. Egyetértett az ajánlatkérő azon jogi álláspontjával, mely szerint az egyenértékűség, ezzel együtt a megfelelés vizsgálatokor kizárólag azon teljesítmény-, illetve funkcionális követelményei érvényesíthetőek, amelyet az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumban előzetesen kifejezetten előírt. Nem vitásan az érdekelt által megajánlott EONLINE adapter interfész kialakításai megfeleltek az ajánlatkérői előírásnak. Egyetértett az ajánlatkérővel abban is, hogy a teljes mértékű kompatibilitás kizárólag a közbeszerzési dokumentumokban meghatározott feltételrendszerben értelmezhető, így az nem lehet korlátok nélküli, annak tartalmát nem határozhatja meg, nem alakíthatja utólag tetszése szerint sem az ajánlatkérő, sem az ajánlattevő. Mivel az ajánlatkérő a „teljes mértékű kompatibilitást”, a 100 %-os kompatibilitás meglétét nem kötötte a referencia-termék gyártójának jóváhagyásához, tanúsításához, így az sem kérhető számon az érdekelti ajánlaton. Ennélfogva az MFI tanúsítvány hiánya nem eredményezheti az ajánlat érvénytelenségét. A teljes mértékű, a 100 %-os kompatibilitás valós, az egyes gyártók által értelmezett tartalma is ismeretlen, az ajánlatkérői beszerzési igény műszaki-szakmai tartalmának meghatározása kifejezett ajánlatkérői felhatalmazás hiányában ugyancsak nem gyártói kompetenciába tartozó kérdés. A kérelmező által bemutatott kereskedelmi képviselői nyilatkozatok olyan konkrét műszaki hibát nem jelöltek meg az EONLINE adapter esetében, amely alapján alapos megállá-

pítást lehetne arra tenni, hogy az az ajánlatkérő által előírt műszaki követelménynek nem felel meg. A Döntőbizottság nem fogadta el azon kérelmezői érvelést sem, mely szerint bármely Apple gyártmányú eszközzel együtt kellene működni a megajánlott adapternek. Az ajánlatkérő a 6. tételsoron beszerezni kívánt tablettel való kompatibilitást írta elő annak érdekében, hogy a tablet az adapteren keresztül csatlakoztatható fejhallgatóval együtt tudjon működni.

Tévesen állította azt a kérelmező, hogy az adapternek Apple gyártmányú fülhallgatóval is kompatibilisnek kell lennie. Az ajánlatkérő ugyanis ilyen előírást nem tett, ellenben kifejezetten azt írta elő a felhívás II.1.6) pontjában, hogy a beszerzése egy egységet képez, annak elemeit kívánja a meglévő infrastruktúrába integrálni. Az ajánlatkérő azonban azt nem írta elő, hogy a meglévő eszközei között Apple gyártmányú fülhallgatókat is integrálni akarna a tárgyi beszerzés eszközeivel. Ellenben a jelen beszerzés tárgyaként a 23. tételsoron a 120 db tablettel, a 120 db adapterrel együtt 120 db fejhallgatót is meghatározott. E körülmény lényeges abból a szempontból, hogy a fejhallgató csatlakoztatásához szükséges „teljes mértékű kompatibilitás” miként értelmezhető az ajánlatadási feltételrendszerben. A beszerzendő fejhallgatót ugyanis az ajánlatkérő nem Apple gyártmányú termékben határozta meg, hanem a Logitech H111 gyártmányú és típusú terméket írta elő. Az Apple gyártmányú fejhallgatóval folytatott bizonyítás nem vehető figyelembe amiatt sem, mert először azt kellene igazolni, hogy az ajánlatkérő által konkrétan megjelölt termékkel egyenértékű, ennek vizsgálatára azonban jelen jogorvoslati eljárásban nincs mód. Emellett, az ajánlatkérő által beszerezni kívánt fejhallgató éppen azokkal a vezérlőfunkciókkal nem rendelkezik, amelyekre a kérelmező a kompatibilitás, az együttműködés hiányát építette. A Döntőbizottság megjegyezte, hogy nem csak az érdekelt, hanem a kérelmező sem Apple gyártmányú, hanem a Logitech H111 terméket ajánlotta meg a 23. tételsoron szereplő fejhallgatóra.

A fentiekre tekintettel a kérelmező által kizárólag az Apple EarPods fülhallgatóval elvégzett bizonyítási kísérlet nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy az adapterre vonatkozóan a fejhallgató csatlakoztatására előírt ajánlatkérői követelményeknek nem felel meg az érdekelti ajánlat. A Döntőbizottság rögzítette továbbá, hogy az ismeretlen gyártmányú tablet és fülhallgató csatlakoztatását bemutató videó felvétel sem volt alkalmas a kérelmezői állítás alátámasztására, így azt a Döntőbizottság figyelmen kívül hagyta.

A Döntőbizottság elfogadta azon ajánlatkérői érvelést is, mely szerint nem volt előírás a közbeszerzési dokumentumokban, hogy a fejhallgatóról kellene közvetítenie az adapternek az iPad felé vezérlőfunkciókat, úgymint hangerőszabályozás, különös tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő által beszerezni kívánt Logitech fejhallgatón nincsen kialakított távvezérlő funkció. A jogorvoslati eljárásban megtartott szemlén az érdekelt bizonyította, hogy a megajánlott iPad, EONLINE adapter és Logitech fejhallgató csatlakoztatásával működött hangtovábbítás az iPaden elindított alkalmazás és a hangerőszabályozás az iPad saját vezérlőjéről irányítható volt. Az egyéb biztonsági veszélyek kapcsán tett kérelmezői állítást, inkább feltételezést a becsatolt forgalmazói nyilatkozatok nem erősítették meg, és ezt a kérelmező többszöri demonstráció esetén sem tudta tényadatokkal alátámasztani, a szemlén sem volt tapasztalható túlmelegedés, elektromos zárlat.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a jóállással kapcsolatos érvek sem bírnak relevanciával az ügy érdemére nézve, mivel az ajánlatkérő ilyen szempontot nem fogalmazott meg a felhívásban, és a Kbt. sem támaszt ezzel kapcsolatos követelményt. Polgári jogi igényérvényesítési szempont csak akkor lenne vizsgálható, ha azt az ajánlatkérő vagy jogszabályi rendelkezés kifejezetten előírta volna (Fővárosi Törvényszék 104.K.700.491/2019/14. sz. ítélete). Erre vonatkozó előírás hiányában úgyszintén nem alapítható volna jogszerűen az érvénytelenséget az ajánlatkérő egy esetleges jövőbeni szoftverfrissítés lehetséges, ám korántsem bizonyosan bekövetkező következményeire. A hangminőség kapcsán a kérelmező szubjektív megítélésén alapuló állítás sem bírt jogi relevanciával, különös tekintettel arra, hogy ilyen teljesítményelvárást az ajánlatkérő nem fogalmazott meg.

A szemle eredményét is figyelembe véve a Döntőbizottság a fentiek alapján megállapította, hogy a működésképtelenségre vonatkozó kérelmezői állítás bizonyítatlan maradt, ellenben az érdekelt sikeresen bizonyította, hogy a megajánlott adapter rendelkezik az ajánlatkérői előírások alapján számonkérhető kompatibilitással a megajánlott tablettel, és alkalmas a fejhallgató csatlakoztatására. Az ajánlatkérői bírálat jogszerűsége – az eredmény ismeretében – nem vitatható, az ajánlatkérő terhére róhatóan elmulasztott eljárási cselekmény sem volt megállapítható.

Összegezve a fentieket, a Döntőbizottság megállapította, hogy az ajánlatkérő jogszerűen fogadta el érvé-

nyesnek az érdekelt ajánlatát, így a jogorvoslati kérelem alaptalan.

A fentiek alapján a Döntőbizottság az alaptalan jogorvoslati kérelmet elutasította.

A Döntőbizottság határozata ellen a kérelmező terjesztett elő keresetet a bírósághoz.

A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 14-én kelt 103.K.703.240/2023/25. számú ítéletében a keresetet elutasította.

A felperes keresete alapján a bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes határozatában rögzített megállapítások és az alperes jogértelmezése jogszabálysértőek voltak-e a felperes által hivatkozott okokból. A felperes jogorvoslati kérelme alapján az alperes az ajánlatkérőnek az érdekelt ajánlata érvényességét megállapító eljárását nem tartotta jogsértőnek, ezért a jogorvoslati kérelem elutasításáról döntött.

A bíróságnak elsődlegesen a felperes által megjelölt eljárásjogi jogsértésről kellett állást foglalnia, a felperes ugyanis azt sérelmezte, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta, ezért a határozata az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdéseibe ütközik. A felperes a keresetében nem fejtette ki, hogy a tényállást mely okból tartja tisztázatlannak, az alperes eljárásából pontosan mely eljárási cselekmények lefolytatása vagy bizonyítékok értékelése hiányzik, a tényállás tisztázatlanságára úgy hivatkozott, hogy a keresetében maga is úgy nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a per a rendelkezésre álló iratok alapján megítélhető, bizonyítás felvételére nincs szükség. Az alperes a jogorvoslati eljárását alapvetően okirati bizonyítékok - hangsúlyosan az ajánlati felhívás - értékelésével folytatta le azzal, hogy a jelen eljárás sajátosságaira tekintettel a felperes indítványára az Ákr. 68. §-a alapján szemlét tartott, ennek megállapításait pedig a határozata részévé tette, az itt történtek jogi értékelését a határozata indokolásában kifejtettek szerint elvégezte. Az, hogy az iratok értékeléséből és a szemle megállapításaiból levont jogi következtetések nem egyeztek a felperes álláspontjával, nem tette a tényállást hiányossá, különösen nem azért, mert a felperes maga sem jelölte meg, hogy mely eljárási cselekmények lefolytatását hiányolja az eljárásból, és ezek lefolytatása mennyiben eredményezett volna a keresettel támadottól eltérő, számára kedvezőbb tartamú határozatot. A tényállás nem attól tisztázott - ebből következően pedig az erre épülő határozat nem attól megalapozott és jogszerű -, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokból az alperes a fel-

peres elvárásaival egyező jogi következtetésekre jut, hanem attól, hogy feltárja és értékeli mindazon releváns bizonyítékok körét, melyek teljeskörűen megítélhetővé teszik az eldöntendő kérdéseket. A tényállás tisztázottságát tehát nem a feltárt tények és bizonyítékok értékeléséből levont jogi következtetések, hanem azok teljeskörűsége jelenti, azok cáfolatakor szükséges megjelölni tételesen, mely tények, körülmények tisztázása maradt el, mi homályos, feltáratlan, vagy ellentmondó, illet azonban a felperes nem jelölte meg. A fentiek alapján a felperes a tényállás tisztázatlanságát - így az Ákr. 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései sérelmét - alaptalanul állította, a határozat a megfelelő alapossággal feltárt tényálláson alapult, a felperes állításával ellentétben a határozat a tényállás hiányosságaira visszavezethetően nem volt jogsértő.

A felperes jogorvoslati kérelmét elutasító alperesi határozat jogszerűségét érdemét tekintve a felperes kereseti érvei mentén a bíróság abból kiindulva vizsgálta, hogy az ajánlatkérőnek az ajánlatok beérkezését követően értékelnie kellett az ajánlatok érvényességét a Kbt. 66. § (1) bekezdésére és 69. § (1) bekezdésére tekintettel arra kiterjedően, hogy az ajánlat megfelel-e a közbeszerzési dokumentumoknak és jogszabályi előírásoknak.

A Kbt. 69. § (1) bekezdése szerint az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71-72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.

A bíróság szem előtt tartotta a Kúria a Kfv.40.222/2020/7. számú ítéletében rögzített álláspontot, miszerint (...) az irányadó Kbt. előírások, így a Kbt. 66. § (1) bekezdése és 69. § (1) bekezdése alapján behatárolt az, hogy minek a figyelembevételével (jogszabályok, közbeszerzési dokumentumok) kell elkészíteni az ajánlatot, és ebből következően az is, hogy csak az ilyen módon -

vagyis az ajánlatkérő által előírtaknak megfelelően összeállított - ajánlatot lehet elfogadni a bírálathoz. Az érdekelt ajánlata érvényességét illetően, az ajánlatkérő döntését jogszerűnek elfogadó alperes határozatát a bíróság a fentieket szem előtt tartva abból kiindulva vizsgálta, hogy az ajánlattételi határidő lejártáig az ajánlati felhívás és a közbeszerzési dokumentumok tartalmát vitató jogorvoslati kérelmet az eljárás egyik résztvevője sem nyújtott be, ezért az ebben előírtakra a Kbt. 81. § (11) bekezdése szerint az ajánlati kötöttség beállt. Mindamellett, hogy a Mérnöki Kamara felperes által hivatkozott Útmutatója sem az alperes, sem a jelen bíróság számára nem bírt kötelező erővel, a bíróság megállapította azt is, hogy a felperes által kiemelt rendelkezések (Kbt. 3. § 30. pont, 117. § (7) bekezdés és a Korm. rend. 46. § (3) bekezdés) értelmezését részben az alperesi határozat is tartalmazza azzal, hogy a perbeli esetben a Kbt. 117. § (7) bekezdése sérelmére a felperes a jogorvoslati kérelmében nem hivatkozott, miután a jogorvoslati kérelem nem az ajánlati felhívás, hanem a bírálathoz jogszerűségét kifogásolta. Ugyanezen okból a felperes a Kbt. 58. § (1)-(2) bekezdéseinek figyelmen kívül hagyását is alaptalanul állította, miután a hivatkozott rendelkezések az ajánlati felhívás és a műszaki leírás tartalmának meghatározásával kapcsolatosak. Az ajánlati felhívás és a közbeszerzési dokumentumok tartalma a jelen eljárásban sem az alperes, sem a bíróság által nem volt vizsgálható. A felperes bírálathoz jogszerűségét vitató kereseti érveire tekintettel tehát a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az érdekelt ajánlata a fentiek szerint rögzült ajánlatkérői elvárásoknak megfelelt-e.

A 9. tétel kapcsán az érdekelt a megajánlani kért adapter javasolt gyártójaként az Apple-t, javasolt típusként az „USB-C-3.5 mm jack átalakító” megjelölést rögzítette; a műszaki leírás szerint az eszköz az USB-C csatlakozót 3,5 mm jack aljzatra alakítja át az iPad (10.gen) 10,9" készüléken, fejhallgató csatlakoztatáshoz; minimálisan elvárt paramétere szerint az eszköz az USB-C csatlakozót 3,5 mm jack aljzatra alakítja át, fejhallgató csatlakoztatáshoz. Teljes mértékben kompatibilis a 6. pontban szereplő tablettel. Ez az előírás a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdései alapján az ajánlatkérő számára egyrészt kötelezettséget, másrészt pedig a vizsgálatának korlátját is jelentette azzal, hogy egyrészt kötelező volt azt vizsgálni, hogy az érdekelt által megajánlott eszköz a fenti előírásokat teljesíti-e, másrészt pedig azt is jelentette, hogy az eszközön nem kérhetett számon olyan műszaki tartalmat, melyet a fenti előírásokban nem rögzített. Azt, hogy a felperes által hivatkozott MFI tanúsítvány

mennyiben lett volna alkalmas a teljes mértékű kompatibilitás alátámasztására, a bíróság nem vizsgálhatta, miután ennek a feltételnek a meglétét – ahogy arra a felperes maga is hivatkozott – az ajánlatkérő nem írta elő. Ebből következően az MFI tanúsítvány hiánya nem eredményezhette az érdekelt ajánlata érvénytelenségét, a felperes által e körben előadottak az alperes határozatának jogszerűségét nem befolyásolták.

A felperes érvelésének kiindulópontja annyiban helyes volt, hogy az ajánlati felhívás tükrében a kompatibilitás a készülékek együttműködéseként értelmezhető, azonban ebből tévesen vont le azt a következtetést, hogy az együttműködésnek mely eszközök között és milyen tartalommal kell megvalósulnia. A felperesnek a bírálathoz jogszerűségét – ezáltal a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdései megsértését – állító kereseti érvelése két okból is téves volt. Egyrészt a felperes a felhívást tévesen értelmezte, ebből pedig az következett, hogy az ajánlatkérő vizsgálati kötelezettségének terjedelmét is helytelenül ítélte meg. A felhívás egyértelműen úgy szólt, hogy a 9. tételben megajánlani kért adapter teljes mértékben legyen kompatibilis a 6. pontban szereplő tablettel.

A felperes állításával ellentétben a felhívás nem tartalmazott olyan előírást, hogy a kompatibilitásnak akár a 23. sorban megjelölt, akár más típusú, fajtájú fejhallgatóval kellene fennállnia. Az adapter és a fejhallgató kapcsolatára az ajánlatkérő a műszaki leírásban azt rögzítette, hogy az adapter „az USB-C csatlakozót 3,5 mm jack aljzatra alakítja át az iPad (10.gen) 10,9" készüléken, fejhallgató csatlakoztatáshoz”. Ez a tartalom volt számonkérhető az érdekelt ajánlatán.

A fentiekben kifejtettek szerint az ajánlatkérő elvárása nem az volt, hogy a tabletnak és az adapternek bármilyen típusú fejhallgatóval olyan módon kell illeszkednie, hogy a hangerőszabályozás a fejhallgatóról is vezérelhető legyen. Ilyen elvárást az ajánlatkérő sem a felhívásban, sem a dokumentáció további részében nem fogalmazott meg. Ilyen elvárás egyértelmű előírása hiányában ez nem volt számonkérhető az érdekelt által megajánlott eszközön.

A felperes tévesen állította azt is, hogy az ajánlatkérő kizárólag az eszközök csatlakoztathatósága alapján állapította meg az érdekelt ajánlata érvényességét. Az alperes vizsgálata ugyanis kiterjedt arra is, hogy a megjelölt eszközök egymással összeillesztve hogyan működnek, az egyes funkciók az összeillesztett eszközök variációira tekintettel milyen módon és mértékben használhatóak.

Ezt az alperes a szemle keretében vizsgálta, ezzel kapcsolatos megállapításait a határozatban rögzítette. Az alperes kifejezetten azért tartott a jogorvoslati eljárás során szemlét, mert a felperes azt állította, hogy az érdekelt megajánlása kapcsán bizonyítani tudja, hogy az adapter nem felel meg a kompatibilitási feltételeknek, és a működési hibákat a konkrét termékek bemutatásával szemléltetni tudja. Amellett, hogy a szemle megállapításait a felperes tévesen értékelte, nem volt figyelmen kívül hagyható az sem, hogy az ennek során tapasztaltakat azonban nem önmagában kellett értékelni a határozat jogszerűségének megítélése szempontjából, hanem arra tekintettel, hogy az ajánlatkérő által elvárt kritériumok teljesítését a szemle során megállapítottak mennyiben igazolták. A felperes a szemle megállapításai alapján olyan tartalmat próbált bizonyítani (hangerőszabályozás működjön a fülhallgatóról), ami nem volt elvárás. A szemle sem tágitotta ki olyan értelemben a bírálat során figyelembe vehető körülményeket, melyek nem voltak rögzítve a felhívásban. Ebből következően a szemle megállapításai a felperesi állítások alátámasztására nem voltak alkalmasak. Az alperes határozatában tett megállapításaival a bíróság egyetértett. A felperes alaptalanul kifogásolta a bírálat jogszerűségét arra alapítva, hogy az ajánlatkérő – az alperes által jogszerűnek elfogadott módon – szűkítő értelmezést adott a felhívásnak. Nem az ajánlatkérő és az alperes adott az ajánlati felhívásnak szűkítő értelmezést, hanem annak tartalmából a felperes vont le olyan következtetéseket, melyek a felhívásból és a dokumentáció tartalmából nem következtek, az általa következetesen kiemelt „teljes mértékű kompatibilitás” ugyanis nem értelmezhető a felperes által előadott módon, az kizárólag a tablet és az adatper közötti kapcsolatra vonatkozott.

Az ajánlati felhívásban megfogalmazott teljes mértékű kompatibilitás, és az egyenértékű megajánlás elfogadhatóságának vizsgálata – bár mindkettő az ajánlati felhívás értelmezésével áll összefüggésben – két külön dolog. Az egyenértékűség a gyártó megjelölésével beszerezni kért termékre adott más gyártótól származó termék esetén vizsgálendő, a kompatibilitás ezzel szemben a megajánlott termékek közötti, elvárt műszaki kritériumok egyike, - akár a kért márka termékét, akár más márka termékét ajánlják meg - aminek teljesülnie kell.

A felperes tévesen állította, hogy abban az esetben szükséges igazolni a műszaki minimumelvárások teljesülését, ha az ajánlattevő nem az elvárt, hanem más márka termékét ajánlja meg. A perbeli esetben a 9. soron meg-

jelölt termék esetében az ajánlatkérő a felhívásban javasoltként jelölt meg egy márkát – az Apple-t – és rögzítette azon minimálisan elvárt paraméterek körét, melyet a megajánlott termék teljesíteni köteles. Ebből következően a javasolt márka bármely termékének megajánlása nem feltétlenül jelenti a minimumfeltételek teljesülését. Nem kizárt ugyanis, hogy a javasolt márka több hasonló terméket – a perbeli esetben adaptert – gyárt, ám ezek közül csak az felel meg a kiírásnak, mely a meghatározott, minimálisan elvárt műszaki paramétereket teljesíti.

A felperes által hivatkozott, Apple termékeket forgalmazó társaság nyilatkozatából nem lehetett következtetni arra, hogy az ajánlatkérő bírálati jogsértő lett volna. A hivatkozott nyilatkozat ugyanis azt tartalmazta, hogy az EONLINE adapter nem rendelkezik az Apple által adott MFI minősítéssel, működési és garanciális problémát is okozhat az eszköz, a saját márkáját ajánlja. Miután a fentiekben hivatkozottak szerint az MFI minősítés megléte nem volt elvárás az ajánlatkérő részéről, így ez nem volt számonkérhető az érdekelt ajánlatán. Az az egyébként gazdaságilag teljesen indokolt javaslat, hogy a forgalmazó a saját – Apple – gyártmányú eszközt javasolta, szintén nem támasztotta alá a bírálat jogszerűtlenségét. Ezzel kapcsolatos, felhívásban rögzített elvárás hiányában a garanciális feltételekkel kapcsolatos feltételek hiánya sem volt számonkérhető a nyertesként megjelölt ajánlaton. Az alperes megállapításai etekintetben megalapozottak és jogszerűek voltak.

A felperes hivatkozott arra is, hogy az EONLINE termékek kínai gyártójával folytatott levelezés alapján is azt a tájékoztatást kapta, hogy a termék 100 %-os kompatibilitása nem garantált. Amellett, hogy a hivatkozott levelezésből rendelkezésre álló kivonatból nem állapítható meg, hogy az abban foglalt nyilatkozat kitől származik, az abban résztvevők személye azonosíthatatlan, másrészt pedig a szemlén tapasztaltak tükrében nem is igazolta a bírálat jogsértését, miután a hivatkozott adapter a tablettel összeilleszthető volt, illetve az ehhez csatolt fejhallgatók is működtek.

A DAC chip adapterbeli megléte vagy esetleges hiánya nem volt releváns, miután ez nem volt előírás, a felperesnek ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványa nem volt, az ajánlatkérő alapvetően nem erre alapította az ajánlat érvényességét.

A felperes sikertelenül hivatkozott arra is, hogy az érdekelt hamis nyilatkozatot tett volna azzal, hogy úgy

állította azt, hogy az általa megajánlott adapter a kiírási feltételeket teljesíti, hogy a szemlén bebizonyosodott, hogy a felperes által megjelölt Apple gyártmányú fülhallgatóval a teljes mértékű kompatibilitás követelménye nem teljesült, mert a fülhallgatón a hangerő nem volt szabályozható. A jogorvoslati eljárásnak nem volt tárgya hamis nyilatkozat, az alperes azt nem vizsgálta, helytállóan hivatkozott az alperes a védiratában arra, hogy a felek közötti eltérő értelmezésen alapuló jogvitáról van szó. A perben a bíróság ezt a felperesi állítást a Kbt. hamis nyilatkozatra vonatkozó előírásai szerint nem vizsgálhatta, a jogorvoslati eljárás keretei között, az alperesi értékelés alapján az előzőek szerint a kiírási feltételeknek megfelelés körében vette figyelembe és a felperesi érveket alaptalannak találta.

Az felperes arra is hivatkozott, hogy az egyenlő elbánás és a jogbiztonság elve sérült az érdekelt ajánlata érvényessé nyilvánításával. A bíróság a bírálat jogszerűségét vitató felperesi érveket nem tartotta megalapozottnak,

ezt meghaladóan pedig a felperes nem adott elő olyan többlet tényállási elemet, mely alapján az alapelvi jogsérelem a tételes jogsértés fennállta hiányában megállapítható lett volna.

A Kbt. rendelkezéseit helyesen értelmezte az alperes, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a jogorvoslati kérelemben állított jogsértéseket az ajánlatkérő nem követte el. Ennek okszerű következménye volt a jogorvoslati kérelem elutasítása.

Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy az alperes a rendelkezésére álló adatok és bizonyítékok alapján helyes jogértelmezéssel megfelelő megállapításra jutott, az alperes határozatát a keresetben állított jogszabálysértések nem terhelték, ezért a felperes keresetét, mint alaptalant a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.